

Spirítui Sancto,
Sicut erat in princípíio, et
nunc, et semper, * et in
sæcula sæculórum. Amen.

Svatému,
jakož byla na počátku i nyní i
vždycky, až na věky věků.
Amen.

ANTIPHONA - Et valde
mane una sabbatórum,
véniunt ad monuméntum,
orto iam sole, allelúja.

ANTIFONA - A záhy zrána
první den po sobotě přišly ke
hrobu, když slunce už vyšlo.
Aleluja.

Po antifoně se kněz kněz modlí závěrečnou modlitbu, která platí i za
modlitbu k chválám i za konečnou modlitbu Mše svaté:

V. Dóminus vobíscum.
R. **Et cum spírítu tuo.**

V. Pán s vámi.
R. I s duchem tvým.

Orémus: Spírítum nobis,
Dómine, tuæ caritátis
infúnde: ut, quos sacraméntis
paschálibus satiásti, tua fácias
pietáte concórdes. Per
Dóminum nostrum.

Modleme se: Ducha své lásky
nám, Pane, vlej, abys ty, které
jsi velikonočnými svátostmi
nasytil, svou dobrotivostí
učinil svornými. Skrze Pána
našeho.

V. Dóminus vobíscum.
R. **Et cum spírítu tuo.**

V. Pán s vámi.
R. I s duchem tvým.

V. Ite, Missa est, allelúja,
allelúja.
R.. **Deo grátias, allelúja,
allelúja.**

V. Jděte, je propuštění,
aleluja, aleluja.
R. Bohu díky, aleluja, alelu-
ja.

Kněz udělí závěrečné požhanání, a tím Mše svatá končí. Poslední
evangelium se vynechává.

V elektronické podobě najdete na www.krasaliturgie.cz → Ke stažení →
Texty ke mši svaté

BÍLÁ SOBOTA

SABBATO SANCTO

SVĚCENÍ OHNĚ

Toto svěcení koná se před kostelem. Před tím se vykřesají jiskry z kamene a zapálí jimi dřevo.

Smrtí Kristovou zhaslo světlo Starého Zákona a jeho vzkříšením ukázalo se celému světu nové světlo – Nový Zákon, který od této chvíle stal se závazným pro veškeré lidstvo. Zpouštěný a sešelý chrám má se tuto noc zastkvítí novým světlem; toto se však má rozsvítit na novém ohni, neboť při vzkříšení Kristově jako by se obnovila celá příroda. Jelikož Církev všecko, čeho při bohoslužbách užívá, žehná, aby to vyňala z profanního užívání a svými modlitbami povznesla, světí také slavným způsobem i tento nový oheň. Ten jest zároveň symbolem vzkříšeného Krista, neboť jako neživý kámen vydává jasnou jiskru, tak temný hrob vydal Světlo, které od té doby září všem národům.

Kněz ve fialovém rouše se modlí:

V. Dóminus vobíscum.

R. **Et cum spírítu tuo.**

Orémus: Deus, qui per Filium tuum, angulárem scílicet lápidem, claritátis tuæ ignem fidélibus contulísti: productum e sílice, nostris profutúrum úsibus, novum hunc ignem sanctífica: et concéde nobis, ita per hæc festa paschália cælestibus desidériis infalmári; ut ad perpétuæ claritátis, puris méntibus, valeámus festa pertingere. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. **R. Amen.**

V. Pán s Vámi.

R. I s duchem tvým.

Modleme se: Bože, jenž jsi skrze Syna svého, jenž jest úhelným kamenem, udělil oheň jasnosti své věřícím, posťvěť tento nový oheň z křemene k naší potřebě a užítku vykřesaný; a dej nám, abychom těmito velikonočními slavnostmi tak byli nebeskými tužbami rozníceni, bychom k slavnostem věčné jasnosti s čistým srdcem mohli dojíti. Skrze téhož Krista, Pána našeho. R. Amen.

Kněz pokropí oheň svěcenou vodou a okouří kadidlem.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui olim fuérunt, prophetárum suórum:

Ut liberáret nos ab inimícis nostris, * et e manu ómnium qui odérunt nos,

Ut fáceret misericórdiam cum pátribus nostris, * et recordarétur foederis sui sancti:

Jurisjúrandi, quod jurávit Abrahæ, patri nostro, * datúrum se nobis,

Ut sine timóre, e manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi,

In sanctitáte et justítia coram ipso * ómnibus diébus nostris. —

Et tu, puer, prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante faciém Dómini ad parándas vias ejus,

Ad dandam pópulo ejus sciéntiam salútis * in remissióne peccatórum eórum,

Per víscera misericórdiæ Dei nostris, * qua visitábit nos Oriens ex alto,

Ut illúminet eos, qui in ténebris et in umbra mortis sedent, * ut dírigat pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri, et Filio, * et

Davida, služebníka svého, jak byl mluvil ústy svatých odvěkých proroků svých. Spásu od nepřátel našich a z ruky všech, kteří nás nenávidí,

aby učinil milosrdenství s našimi otci a ukázal, že jest pamětliv svaté úmluvy své,

přísahy, kterou přísahal Abrahamovi, našemu otci: že nám dá,

abychom vysvobozeni z rukou nepřátel svých, beze strachu sloužili jemu

ve svatosti a spravedlnosti před ním po všechny dny své.

Ty pak, dítko, prorokem Nejvyššího slouti budeš, neboť půjdeš před Pánem připravovat cesty jeho,

abys dal lidu jeho známost o spáse odpuštěním hříchů jejich

ze srdečného milosrdenství Boha našeho, ve které shlédl na nás Vycházející z výsosti,

aby posvětil těm, kteří jsou ve tmě a stínu smrti,

aby řídil nohy naše na cestu pokoje.

Sláva Otci i Synu i Duchu

propter summam majestatem ejus.

Laudáte eum clangóre tubæ, * laudáte eum psalterio et cíthara.

Laudáte eum týmpáno et choro, * laudáte eum chordis et órgáno.

Laudáte eum cýmbalis sonóris, laudáte eum cýmbalis crepitántibus: * omne quod spirat, laudet Dóminum!

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto,

Sicut erat in princípío, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

ANTIPHONA - Allelúja, allelúja, allelúja.

ANTIPHONA - Et valde mane una sabbatórum, véniunt ad monuméntum, orto iam sole, allelúja.

CANTICUM ZACHARIÆ (Luc. 1, 68-79)

Benedíctus Dóminus, Deus Israel, * quia visitávit et redémit pópulum suum, Et eréxit cornu salútis nobis * in domo David servi sui,

pro jeho svrchovanou velebností!

Chvalte ho hlaholem polnice, * chvalte ho harfou i citerou.

Chvalte ho bubnem i rejem, * chvalte ho na strunách i flétnou!

Chvalte ho zvučnými cymbály, - chvalte ho cymbály silně znějícími! * Všechno, co dýchá, ať chválí Pána!

Sláva Otci i Synu * i Duchu Svatému.

Jakož byla na počátku i nyní i vždycky, * až na věky věků. Amen.

ANTIFONA - Aleluja, aleluja, aleluja.

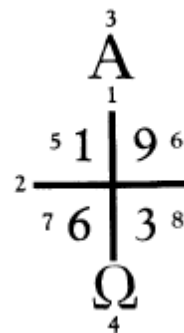
ANTIFONA - A záhy zrána první den po sobotě přišly ke hrobu, když slunce už vyšlo. Aleluja.

ZACHARIÁŠOVO KANTIKUM (Luk 1, 68-79)

Pochválen buď Hospodin, Bůh israelský, že shlédl a vykoupení zjednal lidu svému a že vzbudil nám mocnou spásu v domě

SVĚCENÍ VELIKONOČNÍ SVÍCE

Velikonoční svíce (paškál) značí vkříšeného Krista. Vosk, jenž jest včelkou tvořen z nejčistších látek, představuje tělo Bohočlověka, vzaté z nejčistší Panny. Knot je obrazem jeho duše, která svítí Božstvím.

Protože paškál značí Krista, vyryje na něj kněz znamení kříže, řecká písmena alfa a omega a letopočet běžného roku v pořadí a seskupení označeném čísly na připojeném nákresu, a přitom říká:

(1) Christus heri et hodie,	(1) Kristu včera i dnes,
(2) Princípium et finis,	(2) Začátek i Konec
(3) Alpha	(3) Alfa
(4) et Omega	(4) i Omega
(5) Ipsius sunt témpora,	(5) Jeho jsou časy
(6) et sæcula,	(6) i věky.
(7) Ipsi glória et impérium,	(7) Jemu patří sláva i vláda
(8) per univérsa æternitátis	(8) po všechny věčné věky.
sæcula. Amen.	Amen.

Dále kněz zasadí do otvorů v paškálu (na krajích ramen a uprostřed vyrytého kříže) pět velkých kadidlových zrn, která jsou pozlacena, a tak připomínají Kristovy oslavené rány, a přitom praví:

(1) Per sua sancta vúlnera	(1) Skrze své svatě
(2) gloriósa	(2) slavné rány

- (3) custódiat (3) opatruj
 (4) et consérvet nos (4) a zachovej nás
 (5) Christus Dóminus. Amen. (5) Kristus Pán. Amen.

Od posvěceného ohně nyní kněz rozžehne paškál se slovy:

Lumen Christi glorióse Světlo Krista, který slavně
 resurgéntis Díssipet ténebras vstal, tmu srdce i ducha
 cordis et mentis. zapuď v dál.

Potom kněz světi paškál:

V. Dóminus vobíscum.

R. **Et cum spíritu tuo.**

V. Pán s vámi.

R. I s duchem tvým.

Orémus: Véniat, quæsumus, Modleme se: Nechť sestoupí,
 omnipotens Deus, super prosíme, všemohoucí Bože,
 hunc incénsium céreum larga na tuto hořící svíci hojně
 tuæ benefdictiónis infúσιο: et vylití tvého požehná-
 hunc noctúrnum splendórem ní; zažehni, neviditelný
 invisibilis regenerátor accén- obnoviteli, tento lesk noční,
 de; ut non solum sacrificium, aby netoliko oběť, která je
 quod hac nocte litátum est, tuto noc slavena, v lesku
 arcána lúminis tui admixtió- tajemného světla tvého
 ne refúlgeat; sed in quocúm- zazářila, ale i na každém
 que loco ex hujus sanctificati- místě, kamkoli by co
 ónis mystério áliiquid fúerit z tajemství tohoto posvěcení
 deportátum, expúlsa diabólic- se dostalo, nechť zloba
 cæ fraudis nequítia, virtus tuæ d'ábelské lsti je zapuzena
 æ majestátis assístat. Per a moc tvé velebnosti
 Christum, Dóminum nos- přítomna. Skrze Krista, Pána
 trum. našeho.
 R. **Amen.** R. Amen.

Mezitím se v kostele zhasí všechna světla.

proficiant. Per Dóminum věčnost. Skrze Pána našeho
 nostrum. Ježíše Krista.

PRÆFATIO - Vere dignum et justum est, æquum et salutá-
 re: Te quidem Dómine omni ré: Te quidem Dómine omni
 témpore, sed in hac potíssi- Pane, každého sice času,
 mum nocte gloriósius prædi- zvláště však v tuto noc ještě
 cáre, cum Pascha nostrum slavněji velebili, kdy Kristus
 im-molátus est Christus. Ipse jest obětován jakožto beránek
 enim verus est Agnus, qui áb- náš velikonoční. Onť jest
 stulit peccáta mundi. Qui pravý Beránek, jenž sňal
 mortem nostram moriéndo hřichy světa, jenž smrt naši
 destrúxit, et vitam resurgén- svou smrtí zničil a život
 do reparávit. Et ídeo cum svým zmrtvýchvstáním ob-
 Angelis et Archángelis, cum novil. A proto s Anděly a
 Thronis et Dominatió nibus, Archanděly, s Trůny a Pan-
 cumque omni milítia cæléstis stvy a s celým zástupem ne-
 exércitus, hymnum glórie beského vojska pějeme chva-
 tuæ cánimus, sine fine dicén- lozpěv slávy tvé, bez ustání
 tes: Sanctus...

Dnes se nedává polibek míru. Neříká se *Agnus Dei*, modlitba *K přijímání* a *Po přijímání*.

Po sv. přijímání se zpívají ranní církevní hodinky, zvané velikonoční chvály (laudes):

ANTIPHONA - Allelúja,
 allelúja, allelúja.

ANTIFONA - Aleluja,
 aleluja, aleluja.

(Ps. 150) Laudáte Dóminum
 in sanctuário ejus, * laudáte
 eum in augústo firmaménto
 ejus.

(Žalm 150) Chvalte Pána
 v jeho svatyni, * chvalte ho
 v jeho vznešeném sídle!

Laudáte eum propter grándia
 ópera ejus, * laudáte eum

Chvalte ho pro jeho mo-
 hutná díla, * chvalte ho

Véspere autem sábbati, quæ lucésit in prima sábbati, venit María Magdaléne et áltera María vidére sepúlcrum. Et ecce, terræmótus factus est magnus. Angelus enim Dómini descéndit de cælo: et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum: erat autem aspéctus ejus sicut fulgur: et vestiméntum ejus sicut nix. Præ timóre autem ejus extérriti sunt custódes, et facti sunt velut mórtui. Respóndens autem Angelus, dixit muliéribus: Nolíte timére vos: scio enim, quod Jesum, qui crucifíxus est, quæritis: non est hic: surrexit enim, sicut dixit. Veníte, et vidéte locum, ubi pósitus erat Dóminus. Et cito eúntes, dícite discípulis ejus, quia surrexit: et ecce, præcédát vos in Galilæam: ibi eum vidébitis. Ecce, prædíxi vobis.

Neřká se *Věřím* ani modlitba k *Obětování*.

SECRETA – Súscipe, quæsumus, Dómine, preces pópuli tui, cum oblatiónibus hostiarum: ut paschalibus initiáta mystériis, ad æternitátis nobis medélam, te operánte,

Na sklonku pak soboty, když se rozbřeskovalo na první den týdne, přišla Maria Magdalena a druhá Maria podívat se na hrob. A hle, zemětřesení povstalo veliké; neboť Anděl Páně sestoupil s nebe a přistoupiv odvalil kámen a posadil se na něm. Byl pak obličej jeho jako blesk, a roucho jeho jako sních. Ze strachu však před ním strážní se zděsili a stali se jako mrtví. I promluvil Anděl a řekl ženám: Nebojte se vy! Neboť vím, že hledáte Ježíše, který byl ukřižován. Není zde, neboť vstal, jak byl řekl; pojdte a vizte místo, kde Pán byl položen. A odejdouce rychle, povězte učedníkům jeho, že vstal z mrtvých; a hle, předchází vás do Galilee, tam jej zříté. Hle, pověděl jsem vám.

TICHÁ MODLITBA – Přimi, prosíme, Pane, modlitby svého lidu s obětními dary, aby velikonočními tajemstvími posvěceny, tvým působením nám sloužily za lék pro

PRŮVOD SE ZVĚSTOVÁNÍM VZKŘÍŠENÍ

Jáhen si oblékne bílé roucho na znamení radosti, vezme hořící paškál a nese jej do neosvětleného kostela. Ostatní ho doprovázejí. Uvnitř hned u vchodu se jáhen zastaví a zpívá:

D. Lumen Christi.

J. Světlo Kristovo!

Všichni ostatní (kromě těch, kteří nesou kříž a kadidelnici) pokleknou směrem k paškálu a přitom zpěvem odpovídají.

R. Deo grátias.

R.: Bohu díky!

Potom si kněz rozžehne od paškálu svou svíčku.

Průvod jde dál až dprostřed kostela, kde jáhen o něco vyšším hlasem po druhé zpívá *Lumen Christi* a ostatní s pokleknutím znovu odpovídají *Deo grátias*. Nyní si od paškálu rozžehne své svíčky duchovenstvo (při jednoduchých obřadech ministranti).

Když průvod dojde před oltář, jáhen zpívá potřetí, lid pokleká a odpovídá a závěrem se postupně rozsvítí svíčky lidu i všechny svíce a světla v kostele. Potom jde každý na své místo.

Jáhen postaví paškál na nízký svícen dprostřed před oltář, vezme knihu a dříve, než započne zpěv *Exsúltet*, vyprosí si od kněze zvláštní pozhennání. Dostane je slovy:

Dóminus sit in corde tuo et in lábiis tuis: ut digne et competenter annúnties suum paschále præcónium: In nómine Patris, et Fílii, † et Spíritus Sancti. Amen.

Pán budiž v srdci tvém a na rtech tvých, abys důstojně a náležitě zvěstoval jeho velikonoční chválu. Ve jménu Otce i Syna † i Duchu Svatého. Amen.

EXSULTET (VELIKONOČNÍ CHVALOZPĚV)

Básnický krásný chvalo zpěv připisují mnozí sv. Augustinu. Možná na něm rozeznávat tři části: slavnostní oznámení, hlavní část je vznešená předmluva, konec vyznívá prosbami o velikonoční radost a mír.

Exsúltet jam Angélica turba cælórum: exsúltent divína mystéria: et pro tanti Regis victória tuba ínsonet salutá-

Plesej již andělský zástup nebesích! Plesejte Boží tajemství; a k vítězství tak velikého Krále, necht' zazvučí polnice

ris. Gáudeat et tellus tantis irradiata fulgóribus: et ætérni Regis splendóre illustrata, totius orbis se séntiat amisisse caliginem. Lætétur et mater Ecclésia, tanti lúminis adornata fulgóribus: et magnis populórum vóribus hæc aula resúltet. Quaprópter astántes vos, fratres caríssimi, ad tam miram hujus sancti lúminis claritátem, una mecum, quæso, Dei omnipoténtis misericórdiam invocáte. Ut, qui me non meis méritis intra Levítarum númerum dignátus est aggregáre: lúminis sui claritátem infúndens, Cérei hujus laudem implére perficiat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium suum: qui cum eo vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus.

V. Per ómnia sæcula sæculórum. R. **Amen.**

V. Dóminus vobíscum.

R. **Et cum spírítu tuo.**

V. Sursum corda.

R. **Habémus ad Dóminum.**

V. Grátias agámus Dómino, Deo nostro.

R. **Dignum et justum est.**

Spásy! Raduj se i země, tak oslňujícími ozářena jasy; a věčného Krále leskem osvícena nechť pozná, že pozbyla temnoty na celém svém okrsku! Raduj se i matka Církev, okrášlena leskem takového světla; a velikým jástem lidu nechť se ozývá tento chrám! Pročež prosím i vás, nejdražší bratří, kteří jste přítomni tak přepodivné jasnosti tohoto svatého světla, byste zároveň se mnou vzývali milosrdenství Boha všemohoucího, aby On, jenž mne bez mých zásluh do počtu Jáhnů ráčil vřaditi, světla svého jasností mne naplnil a ke chvále této Svíce mne uschoptil. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna svého, jenž s ním žije a kraluje v jednotě Ducha Svatého Bůh.

V. Po všechny věky věků.

R. Amen.

V. Pán s vámi.

R. I s duchem tvým.

V. Vzhůru srdce.

R. Máme k Hospodinu.

V. Díky vzdejme Hospodinu, Bohu svému.

R. Hodno a spravedlivě jest.

4).

Fratres: Si consurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in dextera Dei sedens: quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Mórtui enim estis, et vita vestra est abscondita cum Christo in Deo. Cum Christus apparuerit, vita vestra: tunc et vos apparébitis cum ipso in glória.

Po čtení kněz třikrát – vždy vyšším hlasem – zpívá a všichni vždy opakují nejstarší velikonoční píseň.

Celebrans: Alleluja. (3×)

Omnes: **Alleluja.** (3×)

Chór v této radosti ihned pokračuje:

V. (Ps. 117, 1) Confitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in sæculum misericórdia ejus.

(Ps 116, 1-2) Laudáte Dóminum, omnes gentes: et colaudáte eum, omnes pópuli. V. Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: et véritas Dómini manet in ætérnum.

EVANGELIUM † Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum (28, 1-7).

4).

Bratří! Jestliže jste povstali s Kristem, těch věcí hledejte, které jsou svrchu, kde jest Kristus, sedě na pravici Boží; o to pečujte, co svrchu jest, ne o to, co jest na zemi. Neboť jste zemřeli, a život váš jest skryt s Kristem v Bohu. Když se ukáže Kristus, váš život, tehdy i vy se ukážete s ním ve slávě.

Kněz: Aleluja. (3×)

Všichni: Aleluja. (3×)

V. (Ž. 117, 1) Oslavujme Pána, neboť je dobrotiv, neboť na věky trvá jeho milosrdenství.

(Žalm 116, 1-2) Chvalte Pána, všichni národové, a velebte jej, všichni lidé. V. Neboť zabezpečeno jest nám milosrdenství jeho; věrnost Páně trvá na věky.

EVANGELIUM † Pokračování sv. Evangelia podle Matouše (28, 1-7).

Ut nos exaudíre dignéris,
Agnus Dei, qui tollis peccáta
mundi, **parce nobis,**
Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta
mundi, **exáudi nos, Dómine.**

Agnus Dei, qui tollis pec-
cáta mundi, **miserére no-
bis.**

Christe, **audi nos.**

Christe, **exáudi nos.**

Abys nás vyslyšeti ráčil,
Beránku Boží, který snímáš
hříchý světa, odpusť nám,
Pane.

Beránku Boží, který snímáš
hříchý světa, uslyš nás, Pane.

Beránku Boží, který snímáš
hříchý světa, smiluj se nad
námi.

Kriste, uslyš nás.

Kriste, vyslyš nás.

MŠE SVATÁ

Hned po litaních začne se zpívat *Kyrie*. Mezitím kněz vystoupí k oltáři (žalm Judica jakož i vyznání vin se vynehávají), políbí jej, okouří a poté, co chór dozpívá *Kyrie*, zapěje kněz slavnostní *Glória in excelsis*, při čemž se rozzevučí radostně varhany a zvony se slavně rozlaholí. V následující modlitbě prosí Církev svatá za novokřtěnce:

ORATIO – Deus, qui hanc sa-
cratíssimam noctem glória
Domínicae Resurrectiónis illú-
stras: consérva in nova famí-
liæ tuæ progénie adoptiónis
spíritum, quem dedísti; ut,
córporē et mente renováti, u-
pram tibi exhibeant servitú-
tem. Per eúndem Dóminum.

MODLITBA – Bože, jenž tuto
přesvatou noc slávou
Vzkříšení Páně ozařuješ,
zachovej v novém pokolení
své rodiny ducha při-
vlastnění, jež jsi dal, aby na
těle a duši obnoveni, čistou
tobě prokazovali službu.
Skrze téhož Pána našeho.

Slova dnešní *Epístoly* obracejí se přímo k novokřtěncům, kteří z hrobu hříchů povstali tuto noc k novému životu; platí však pro nás všechny, ježto křtem svatým jsme zrozeni pro život Milosti.

LÉCTIO Epístolæ b. Pauli
Apoštoli ad Colossenses (3, 1-
Apoštola ke Kolosským (3, 1-

Vere dignum et justum est,
invisibilem Deum Patrem om-
nipotentem Filiúmque ejus
unigénitum, Dóminum nos-
trum Jesum Christum, toto
cordis ac mentis afféctu et
vocis ministério personáre.
Qui pro nobis ætérno Patri
Adæ débitum solvit: et véte-
ris piáculi cautióne pio cru-
óre detérsit. Hæc sunt enim
festa paschália, in quibus ve-
rus ille Agnus occíditur, cu-
jus ságuine postes fidélium
consecrántur. Hæc nox est, in
qua primum patres nostros,
fílios Israel edúctos de Ægýp-
to, Mare Rubrum sicco vestí-
gio transíre fecísti. Hæc ígitur
nox est, quæ peccátorum té-
nebras, colúmnæ illuminatió-
ne purgávit. Hæc nox est,
quæ hódie per univérsum
mundum in Christo credén-
tes, a vítiis sæculi et calígine
peccátorum segregátos, redit
grátia, sóciat sanctitáti. Hæc
nox est, in qua, destrúctis
vínclis mortis, Christus ab
ínferis victor ascéndit. Nihil
enim nobis nasci prófuit, nisi
rédimi prófuisset. O mira cir-
ca nos tuæ pietátis dignátio!
O inæstimábilis dílectio cari-

Vskutku hodno a spravedli-
vo jest neviditelného Boha,
Otce všemohoucího, a Syna
jeho jednorozeného, Pána na-
šeho Ježíše Krista, celou
vroucností srdce a myslí a
zvučným hlasem velebiti,
toho, jenž za nás věčnému
Otcí dluh Adamův splatil a
úpis starého hříchu svatou
krví smazal! Neboť toto je
slavnost oněch Velikonoc, o
nichž pravý onen Beránek se
zabývá, jehož krví veřeje věří-
cích se posvěcují! Toto jest
ona noc, v kterou jsi kdysi ot-
cům našim, synům Israel-
ským z Egypta vyvedeným,
dal suchou nohou Rudé moře
přejíti! Toto jest tedy noc, kte-
rá temnoty hříchu světelným
sloupem očistila! Tato noc to
jest, která dnes po veškerém
světě ty, kdož věří v Krista,
od nepravostí světa a temnot
hříchů odděluje, vrací milos-
ti, snoubí se svatostí! Toto jest
ona noc, v kterou Kristus
pouta smrti zlomil a jako ví-
těz z říše mrtvých vystoupil!
Neboť nic by nám neprospělo
se zroditi, kdyby se nám ne-
dostalo vykoupení! O přepo-
divná blahosklonnost tvé

tátis: ut servum redímeres, Fílium tradidísti! O certe necessárium Adæ peccátum, quod Christi morte delétum est! O felix culpa, quæ talem ac tantum méruit habére Redemptórem! O vere beáta nox, quæ sola méruit scire tempus et horam, in qua Christus ab ínferis resurréxit! Hæc nox est, de qua scriptum est: Et nox sicut dies illuminábitur: Et nox illuminátio mea in delíciis meis. Hujus ígitur sanctificátio noctis fugat scélera, culpas lavat: et reddit innocéntiam lapsis et mæstis lætítiam. Fugat ódia, concórdiam parat et curvat impéria.

In hujus ígitur noctis grátia, súscipe, sancte Pater, incénsi hujus sacrificium vespertinum: quod tibi in hac Cérei oblatióne sollémni, per ministrórum manus de opéribus apum, sacrosáncta reddit Ecclésia. Sed jam colúmnæ hujus præcónia nóvimus, quam in honórem Dei rútilans ignis accéndit. Qui licet sit divísus in partes, mutuáti tamen lú-

dobrotivosti k nám! O neoce- nitelná něžnost lásky! Abys vykoupil otroka, Syna jsi vydal! O vpravdě nezbytný Adamův hřích, jenž smrtí Kristovou jest shlazen! O šťastná vina, která takového a tak vznešeného Vykupitele míti zasloužila! Ó vskutku blažená noc, kteréž jediné dáno bylo věděti čas a hodinu, kdy Kristus vstal z říše mrtvých! Toto jest noc, o níž psáno jest: Noc jako den se rozjasní; a noc bude mi světlem v rozkoších mých. Posvěcení této noci tedy zahání nepravosti, smývá viny, vrací nevinnost kleslým, radost truchlícím. Zahání nenávisť, působí svornost a ohýbá mocnosti.

V této milostiplné noci tedy přijmi, svatý Otče, večerní oběť tohoto zápalu, kterou ti velesvatá Církev při tomto slavném obětování Svíce rukami sluhů svých z díla včelek podává. Však známe již chválu tohoto sloupce, jež ke cti Boží zářný oheň rozžehá. Kterému, ačkoliv je dělen v části, přec neubývá světla, jež sděluje, neboť jest

Per mortem et sepultúram tuam,
Per sanctam resurrectionem tuam,
Per admirábilem ascensiónem tuam,
Per advéntum Spíritus Sancti Parácliti,
In die judícii,
Peccatóres, **te rogámus audi nos**,
Un nobis parcas,
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere et conserváre dignéris,
Ut domnum Apostólicum et omnes ecclesiásticos órdenes in sancta religióne conserváre dignéris,
Ut inimicos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris,
Ut régibus et princípibus christiánis pacem et veram concórdiam donáre dignéris,
Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre et conserváre dignéris,
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retribuas,
Ut fructus terræ dare et conserváre dignéris,
Ut ómnibus fidélibus defúntcis réquiem ætérnam donáre dignéris,

Pro smrt a pohřeb svůj, vysvobod' nás Pane.
Pro svatě vzkříšení své, vysvobod' nás Pane.
Pro podivuhodné nanebevstoupení své,
Pro příchod Utěšitele Ducha Svatého,
V den soudný,
My hříšníci, Tě prosíme, uslyš nás.
Abys nás ušetřil,
Abys svatou Církev svou řídití a zachovati ráčil,
Abys náměstka Apoštolského a veškeren církevní stav ve svatém náboženství zachovati ráčil,
Abys nepřátele Církve svatě pokořiti ráčil,
Abys králům a knížatům křesťanským pokoje a pravé svornosti dáti ráčil,
Abys nás ve svatě službě své posilniti a zachovati ráčil,
Abys všem dobrodincům našim věčnými statky odplatil,
Abys úrodu zemskou dáti a zachovati ráčil,
Abys všem věřícím zemřelým odpočinutí věčné dáti ráčil,

Deum precémur, sicut
Dóminus noster Jesus
Christus oráre nos dócuit:

Omnes: **Pater noster...**

C. Et Deus omnípotens, Pater
Dómini nostri Jesu Christi,
qui nos regenerávit ex aqua
et Spíritu Sancto, quique
nobis dedit remissionem
peccatórum, ipse nos
custódiat grátia sua in eódem
Christo Jesu Dómino nostro
in vitam aetérnam.

O. **Amen.**

LITANIE – 2. ČÁST

Zpíváme nebo modlíme se jí kleče. Mezitím se paškál postaví na svícen na evangelní stranu oltáře, který se slavnostně ozdobí.

Propítius esto, **parce nobis,**
Dómine.

Propítius esto, **exáudi nos,**
Dómine.

Ab omni malo, **líbera nos,**
Dómine.

Ab omni peccáto,

A morte perpétua,

Per mystérium sanctæ
Incarnatiónis tuæ,

Per advéntum tuum,

Per nativítatem tuam,

Per baptísmum et sanctum
jejúnium tuum,

Per crucem et passióem
tuam,

společně Boha tou modlitbou,
které nás naučil náš Pán Ježíš
Kristus:

Všichni: Otče náš...

K. A všemohoucí Bůh, Otec
našeho Pána Ježíše Krista,
který nám daroval nový život
z vody a z Ducha Svatého a
který nám odpustil hříchy,
kéž nás svou milostí zachová
ve spojení s Kristem Ježíšem,
naším Pánem, k věčnému
životu.

V. Amen.

Milostiv buď, odpusť nám,
Pane.

Milostiv buď, uslyš nás,
Pane.

Ode všeho zlého, vysvobod'
nás, Pane.

Od všelikého hříchu,

Od věčné smrti,

Pro tajemství svatého Vtělení
svého,

Pro příchod svůj,

Pro narození své,

Pro křest a svatý půst
svůj,

Pro kříž a umučení své,
vysvobod' nás Pane.

minis detriménta non novit.
Alitur enim liquántibus ceris,
quas in substántiam pretiosæ
hujus lámpadis apis mater e-
dúxit. O vere beáta nox, quæ
exspoliávit Ægyptios, ditávit
Hebræos! Nox, in qua terré-
nis cælestia, humánis divína
jungúntur.

Orámus ergo te, Dómine: ut
Céreus iste in honórem tui
nóminis consecrátus, ad noc-
tis hujus caliginem destruén-
dam, indeficiens persevéret.
Et in odórem suavitátis ac-
céptus, supérnis lumináribus
misceátur. Flammæ ejus lúci-
fer matutínus invéniat. Ille,
inquam, lúci fer, qui nescit oc-
cásus. Ille, qui regréssus ab
ínferis, humáno géneri seré-
nus illúxit. Precámur ergo te,
Dómine: ut nos fámulos tuos,
omnémque clerum, et devo-
tíssimum pópulum: una cum
beatíssimo Papa nostro N. et
Antístite nostro N., quiéte
témporum concéssa, in his
paschálibus gáudiis, assídua
protectiône régere, gubernáre
et conserváre dignéris. Per
eúndem Dóminum nostrum
Jesum Christum, Fílium tu-

živen tekoucím voskem, jež
pro podstatu této drahocenné
lampy plodná včelka
vyrobila. Ó vskutku blažená
noc, kteráž oloupila
Egyptány, Hebrejce pak
obohatila! Noc, v níž se
zemským nebeské, s lidským
Božské se snoubí!

Prosíme tě tedy, Pane, aby
tato Svíce, ke cti jména tvého
posvěcená, k zahnání
temnoty této noci svítiti
neustávala a přijata jsouc jako
vůně líbezná, nechť ke
světlu oblohy se druží!
Plamen její nechť jitřenka
ještě zastihne! Ona totiž
jitřenka, která nezná západu!
Ten, jenž vstav z říše
mrtvých, lidskému pokolení
jasně zazářil. Voláme tudíž
k tobě, Pane, abys nás
služebníky své, veškero
duchovenstvo a nábožný lid
zároveň se svatým Otcem
naším Papežem N., a
biskupem naším N. uděliv
nám pokojné doby, v těchto
velikonočních radostech stá-
lou ochranou řídití, spravou-
vati a zachovati ráčil. Skrze
téhož Pána našeho Ježíše

um: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus Sancti Deus: per ómnia sáecula sáeculorum.

R. Amen.

ČTENÍ

Tyto starozákonné předobrazy svátosti křtu a jeho účinků tvořily kdysi část poslední biblické katechese pro křtence před udělením sv. křtu o Veliké noci. I nám skýtají vhodné myšlenky k přípravě na obnovu křestního slibu.

Na začátku čtení se neuvádí titul, ani se na konci neříká *Deo grátias*. Po každém čtení následuje odpovídající modlitba.

LECTIO PRIMA

(*Gen. 1, 1-31 et 2, 1-2*)

Co se zde povídá o stvoření světa, platí obrazně i o novém stvoření ve křtu svatém. Z něho člověk vychází jako zcela nový tvor, jenž má opět právo na Nebe. Také nad křestní vodou se vznáší Duch Boží, odděluje světlo od tmy, pevnou půdu Víry od nejistého kolísání.

In principio creávit Deus caelum et terram. Terra autem erat inánis et vácuá, et ténebrae erant super fáciem abyssi: et Spíritus Dei ferebátur super aquas. Dixítque Deus: Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit Deus lucem, quod esset bona: et divisit lucem a ténebris. Appellávitque lucem Diem, et ténebras Noctem: factúmque est vespere et mane, dies unus. Dixit quoque Deus: Fiat firmaméntum in médio aquárum: et dívidat aquas ab a-

Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije a kraluje v jednotě Ducha Svatého Bůh, po všecky věky věků.

R. Amen.

PRVNÍ ČTENÍ

(*1. Mojš. 1, 1-31 a 2, 1-2*)

Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi. Země však byla pustá a prázdná, tma byla nad hlubinou a Duch Boží se vznášel nad vodami. Tu řekl Bůh: Budiž světlo! I stalo se světlo. A viděl Bůh světlo, že je dobré. A oddělil světlo od tmy. Nazval pak světlo Dnem a tmu Nocí. A nastal večer a jitro, den první. Pak řekl Bůh: Budiž obloha uprostřed vod a děl vody od vod. Učinil tedy Bůh oblohu a oddělil vody, které byly pod

promissiones renovémus, quibus olim sátanae et opéribus ejus, sicut et mundo, qui inimicus est Dei abrenuntiávimus, et Deo in sancta Ecclesia cathólica fidéliter servíre promísimus.

Itaque:

Celebrans: Abrenuntiátis sátanae?

Omnes: **Abrenuntiámus.**

C. Et ómnibus opéribus ejus?

O. **Abrenuntiámus.**

C. Et ómnibus pompis ejus?

O. **Abrenuntiámus.**

C. Créditis in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem caeli et terrae?

O. **Crédimus.**

C. Créditis in Jesum Christum, Filiúm ejus únicum, Dóminum nostrum, natum, et passum?

O. **Crédimus.**

C. Créditis et in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclesiam catholicam, Sanctórum comuniómem, remissionem peccatórum, carnis resurrectionem, et vitam aeternam?

O. **Crédimus.**

C. Nunc autem una simul

slib, kterým jsme se kdysi odřekli satana i jeho skutků, stejně tak i světa, který je Boží nepřítel, a slíbili, že budeme věrně sloužit Bohu ve svaté katolické Církvi.

Ptám se vás tedy:

Kněz: Oříkáte se satana?

Všichni: Odříkáme!

K. I všech jeho skutků?

V. Odříkáme!

K. I všech jeho svůdných lákadel?

V. Odříkáme!

K. Věříte v Boha, všemohoucího Otce, stvořitele nebe i země?

V. Věříme!

K. Věříte v Ježíše Krista, jeho jediného Syna, našeho Pána, který se narodil a trpěl?

V. Věříme!

K. Věříte i v Ducha Svatého, ve svatou Církev katolickou, ve společenství svatých, v odpuštění hříchů, ve vzkříšení těla a ve věčný život?

V. Věříme!

K. Nyní tedy prosme

OBNOVA KŘESTNÍHO SLIBU

Při obnově křestního slibu máme všichni společně a veřejně vyznat svou víru a slavnostně prohlásit, že se zřekáme satana i všeho zla a chceme žít jako opravdoví křesťané ve spojení s Kristem Pánem. K tomu si pak vyprošujeme světlo a sílu pro duši v druhé části litanie ke všem svatým.

Následující alokace a poté i samotná obnova křestních slibů mohou být pronášeny i v jazyce národním ve verzí schválené místním ordinářem.

Hac sacratissima nocte, fratres carissimi, sancta Mater Ecclesia, récolens Dómini nostri Jesu Christi mortem et sepultúram, eum redamándo vígilat; et, célebrans ejúsdem gloriósam resurrectiόνem, lætabúnda gaudet.

Quóniam vero, ut docet Apóstolus, consepúlti sumus cum Christo per baptísmum in mortem, quómodo Christus resurrexit a mórtuis, ita et nos in novitatē vitæ opórtet ambuláre; sciéntes, véterem hóminem nostrum simul cum Christo crucifíxum esse, ut ultra non serviámus peccáto. Existimémus ergo nos mórtuos quidem esse peccáto, vivéntes autem Deo in Christo Jesu Dómino nostro.

Quaprópter, fratres carissimi, quadragesimáli exercitatióne absolúta, sancti Baptísmatis

Drazí bratři! Tuto noc svatá matka Církev uctívá památku smrti a pohřbu našeho Pána Ježíše Krista. Z vděčné lásky k němu zachovává proto noční bdění. A jásavě se raduje, když slaví jeho slavné vzkříšení.

Vždyť přece, jak učí Apoštol, jsme byli s Kristem pohřbeni, když jsme byli skrze křest ponořeni do jeho smrti. A jako Kristus vstal z mrtvých, tak i my teď musíme žít úplně novým životem. Vždyť víme, že starý člověk v nás byl spolu s Kristem přibit na kříž, abychom už více neotročili hříchu. Považujeme se tedy za mrtvé pro hřích, ale za žijící pro Boha, když jsme spojeni s Kristem Ježíšem, naším Pánem.

Proto, drazí bratři, když skončila postní doba, obnovme posvátný křestní

quis. Et fecit Deus firmaméntum, divisítque aquas, quæ erant super firmaménto, ab his, quæ erant super firmaméntum. Et factum est ita. Vocavítque Deus firmaméntum, Cælum: et factum est vespere et mane, dies secúndus. Dixit Vero Deus: Congregéntur aquæ, quæ sub cælo sunt, in locum unum: et appáreat árida. Et factum est ita. Et vocávit Deus áridam, Terram: congregationésque aquárum appellávit Mária. Et vidit Deus, quod esset bonum. Et ait: Gérmínet terra herbam viréntem et faciéntem semen, et lignum pomíferum faciéns fructum juxta genus suum, cujus semen in semetípso sit super terram. Et factum est ita. Et prótulit terra herbam viréntem et faciéntem semen juxta genus suum, lignúmque faciéns fructum, et habens unumquódque seméntem secúndum spéciem suam. Et vidit Deus, quod esset bonum. Et factum est vespere et mane, dies tértius. Dixit autem Deus: Fiant luminária in firmaménto cæli, et dívidant diem ac noctem, et sint in signa

oblohou, od těch, které byly nad oblohou. I stalo se tak. Nazval pak Bůh oblohu Nebem. A nastal večer a jitro, den druhý. Potom řekl Bůh: Shromážděte se vody, které jsou pod nebem, na jedno místo a ukaž se souš! I stalo se tak. Nazval pak Bůh souš Zemí a shromážděné vody nazval Mořem. A viděl Bůh, že je to dobré. Pak řekl: Ať plodí země zelené a semenonosné rostliny, jakož i stromy, které nosí na zemi podle svých druhů ovoce, ve kterém je jejich símě! I stalo se tak. Vydala tedy země zelené a semenonosné rostliny podle jejich druhů, jakož i ovocné stromy, z nichž každý přináší símě podle svého druhu. A viděl Bůh, že je to dobré. A nastal večer a jitro, den třetí. Poté řekl Bůh: Buďte světelná tělesa na nebeské obloze, dělte den a noc, buďte znameními, označujte časy, dny a roky a sviťte na nebeské obloze osvěčující zemi! I stalo se tak. Učinil tedy Bůh dvě veliká světelná tělesa: těleso větší, aby

et tēpora et dies et annos: ut lúceant in firmamēto cæli, et illúminēt terram. Et factum est ita. Fecítque Deus duo luminária magna: luminára majus, ut præésset diéi: et luminára minus, ut præésset nocti: et stellas. Et pósuit eas in firmamēto cæli, ut lucérent super terram, et præésent diéi ac nocti, et dividérent lucem ac tēnebras. Et vidit Deus, quod esset bonum. Et factum est vésperē, dies quartus. Dixit étiam Deus: Producant aquæ réptile ánimæ vivéntis, et volátile super terram sub firmamēto cæli. Creavítque Deus cete grándia, et omnem ánimam vivéntem atque motábilem, quam produxerant aquæ in spécies suas, et omne volátile secundum genus suum. Et vidit Deus, quod esset bonum. Benedixítque eis, dicens: Crésците et multiplicámini, et repléte aquas maris: avésque multiplicéntur super terram. Et factum est vésperē et mane, dies quintus. Dixit quoque Deus: Producat terra ánimam vivéntem in génere suo: juménta et reptília, et béstias

panovalo dni, a těleso menší, aby panovalo noci; a hvězdy. A umístil je na nebeské obloze, aby svítila nad zemí, panovala nade dnem a nocí a oddělovala světlo ode tmy. A viděl Bůh, že je to dobré. A nastal večer a jitro, den čtvrtý. Nato řekl Bůh: Vyvod'te vody živá zvířata, která se pohybují: létavci pak nad zemí pod nebeskou oblohou lítejte! Stvořil tedy Bůh všeliká zvířata vodní a různé živočichy schopné pohybu, které vydaly vody v jejich druzích, jakož i všeliké druhy létavců. A viděl Bůh, že je to dobré. I pozehnal jim řka: Rostte, množte se a naplňte mořské vody; také ptáci ať se rozmnožují na zemi! A nastal večer a jitro, den pátý. Bůh pak zase řekl: Vydej země živočišstvo v jeho druzích: zvířata krotká, drobnou zvířenu a různé druhy zvířat divokých! I stalo se tak. Učinil tedy Bůh divoká zvířata v jejich druzích, krotká zvířata, jakož i všecku zemskou drobnou zvířenu v jejich druzích. A viděl Bůh,

Jsou-li přítomni křtění, uděluje se teď křest. Potom se křestní voda nese v průvodu ke křtílnici a přítom se zpívá:

CANTICUM (Ps. 41, 2-4) Sicut cervus desiderat ad fontes aquarum: ita desiderat anima mea ad te, Deus. V. Sítivit ánima mea ad Deum vivum: quando véniam, et apparebo ante faciē Dei? V. Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte, dum dicitur mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus?

KANTIKUM (Ž. 41, 2-4) Jako jelen touží po bystřinách, tak touží duše má po tobě, Bože. V. Duše má žízni po Bohu živém; kdy smím přijíti a objeviti se před tváří svého Boha? V. Slzy mé jsou mi pokrmem dnem i nocí, neboť jsem ustavičně vysmíván: Kde pak jest Bůh tvůj?

Křestní voda se vleje do křtílnice a kněz se závěrem modlí:

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spírítu tuo.

V. Pán s vámi.
R. I s duchem tvým.

Orémus: Omnípotens sempitérne Deus, réspice propítius ad devotiónem pópuli renascéntis, qui, sicut cervus, aquarum tuarum éppetit fontem: et concéde propítius; ut fidei ipsíus sitis, baptismatis mystério, ánimam corpúsque sanctífice. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílum tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spírítus Sancti Deus: per ómnia sácula sæculórum.

Modleme se: Všemohoucí, věčný Bože, pohled' milostivě na vroucí zbožnost k znovuzrození povoláného lidu, jenž jako jelen touží po prameni tvých vod; a uděl milostivě, aby žízeň jeho po víře posvětila tělo a duši tajemstvím křtu. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije a kraluje v jednotě Ducha Svatého Bůh, po všechny věky věků.

R. Amen.

R. Amen.

Kněz okouří křtílnici kadidlem a vrátí se k oltáři.

principii, cunctis vetustatis squaloribus emundetur: ut omnis homo, sacramentum hoc regenerationis ingressus, in veræ innocentiae novam infántiam renascatur.

Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui ventúrus est judicare vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

R. Amen.

Část posvěcené vody se nyní oddělí k slibů. Do ostatní křestní vody kněz lije

R. Amen.

Poté lije kněz do křestní vody trochu

R. Amen.

Pak lije oba oleje zároveň do vody a praví:

Commixtio Chrismatis sanctificationis, et Olei unctiois, et Aquæ baptismatis, páriter fiat in nómine Paþtris, et Fílii, et Spíritus þ Sancti.

R. Amen.

důstojnosti přetvořená, od veškeré staré špíny je očistěna, aby se všichni lidé, kteří tuto svátost obrození přijmou, k novému dětství pravé nevinnosti opět zrodili.

Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž přijde soudit živé i mrtvé a svět ohněm.

R. Amen.

pokropení lidu po obnově křestních

Nechť se posvěti þ a oplodní Olejem spásy pramen tento pro všechny, kdož z něho znovuzrození budou k životu věčnému. **R. Amen.**

křížma, pravě:

Vliti Křížma Pána našeho Ježíše Krista a Ducha Svatého Utěšitele nechť se stane ve jménu Svaté Trojice.

R. Amen.

Smíšení Křížma posvěcování, Oleje pomazání a Vody křestní staň se rovněž ve jménu þ Otce i þ Syna i Ducha þ Svatého.

R. Amen.

terrae secundum species suas. Factumque est ita. Et fecit Deus bestias terræ juxta species suas, et juménta, et omne réptile terræ in génere suo. Et vidit Deus, quod esset bonum, et ait: Faciámus hóminem ad imáginem et similitúdinem nostram: et præsit piscibus maris et volatilibus cæli, et bestiis universæque terræ, omnique réptili, quod movetur in terra. Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam: ad imáginem Dei creávit illum, másculum et féminam creávit eos. Benedixitque illis Deus, et ait: Crésците et multiplicámini, et repléte terram, et subjícite eam, et dominámini piscibus maris et volatilibus cæli, et univérsis animántibus, quæ movéntur super terram. Dixitque Deus: Ecce, dedi vobis omnem herbam afferéntem semen super terram, et univérsa ligna, quæ habent in semetipsis seméntem géneris sui, ut sint vobis in escam: et cunctis animántibus terræ, omnique vólucris cæli, et univérsis, quæ movéntur in terra, et in quibus est ánima

že je to dobré. Načež řekl: Učiňme člověka k obrazu a podobě naší, ať panuje nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nad krotkými zvířaty, nad celou zemí, jakož i nade vši drobnou zvířenou, která se pohybuje po zemi. Stvořil tedy Bůh člověka k obrazu svému, o obrazu Božímu stvořil ho, jako muže a ženu je stvořil. Požehnal jim též Bůh řka: Rosťte, množte se, naplňte zemi, podmaňte ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem a nade všemi živočichy, kteří se po zemi pohybují. Bůh také řekl: Hle, dávám vám semenonosné rostliny, cokoli jich na zemi je, a všechny stromy, které chovají v sobě semena svých druhů, abyste je měli k potravě; také všem zvířatům na zemi, všemu nebeskému ptactvu a všemu drobnému zvířectvu, které se na zemi pohybuje a v němž je živá duše, aby měla potravu. I stalo se tak. A viděl Bůh všecko, co byl učinil; a bylo to velmi dobré. A nastal večer a jitro, den šestý. Tak dokonána byla nebesa,

vivens, ut hábeant ad
vlescéndum. Et factum est ita.
Vidítque Deus cuncta, quæ
fécerat: et erant valde bona.
Et factum est vespere et
mane, dies sextus. Igitur
perfécti sunt cæli et terra, et
omnis ornátus eórum.
Complevítque Deus die
séptimo opus suum, quod
fécerat: et requiévít die
séptimo ab univérso ópere,
quod patrátur.

Orémus. Flectámus génua.
R. Leváte.

ORATIO - Deus, qui
mirabíliter creásti hóminem
et mirabílius redemísti: da
nobis, quæsumus, contra
oblectaménta peccáti, mentis
ratióne persístere: ut
mereámur ad æténa gáudia
perveníre. Per Dóminum.

LECTIO SECUNDA
(Exodi 14, 24-31 et 15, 1)

Jako židé z poroby faraonovy prošli mořem do zaslíbené země, tak se lidstvo dostává křestní vodou z poroby ďáblovy do zaslíbené země synů Božích. Kristus s berlou sv. Kříže vede nás krvavým mořem svého utrpení a utápí v něm satana a hřichy, jež jsou našimi největšími nepřáteli.

In diébus illis: Factum est in
vigília matutína, et ecce, res-

země a všechny jejich okrasa.
Dokončil tedy Bůh dne sed-
mého své dílo, které byl ko-
nal, a odpočinul dne sedmé-
ho ode vši práce, kterou byl
činil.

Stvoření světa je sice líčeno pod inspi-
rací Ducha Svatého, ale s obrazností a
chápáním svatopisce Mojžíše. Líčí
všecko tak, jako by to sám viděl a vi-
děné popisuje. i nejnovější bádání vě-
decká musejí uznávati správnost líče-
ní a nemohou mu vytknouti nesprá-
vnosti. Den zde líčený nemusil trvat
24 hodin, mohla to být celá doba, ne-
bo také jediný okamžik.

Modleme se. Skloňme ko-
lena. R. Povstaňte.

MODLITBA - Bože, jenž jsi
zázračně člověka stvořil a
ještě zázračněji vykoupil, dej
nám, prosíme, svodům
hřichu rozumem duše
odolávati, abychom si
zasloužili dospěti do radosti
věčných. Skrze Pána našeho.

DRUHÉ ČTENÍ
(2. Mojž. 14, 24-31 a 15, 1)

V těch dnech, když nadešla
doba ranní hlídky, tu hle,

te omnes gentes, baptizántes
eos in nómine Patris, et Fílii,
et Spíritus Sancti.

Hæc nobis præcépta
servántibus, tu, Deus omní-
potens, clemens adésto: tu
benígnus aspíra.

Kněz dýchá na vodu v podobě kříže:

Tu has simplices aquas tuo o-
re benedícito: ut præter natu-
rálem emundatiónem, quam
lavándis possunt adhibére
corpóribus, sint étiam purifi-
cándis méntibus effícaces.

Nyní kněz třikrát, pokaždé hlouběji, ponořuje do křestní vody paškál, jenž značí Krista, plného Ducha Svatého, a zpívá vždy o tón výše:

Descéndat in hanc Nechť sestoupí v plnost
plenitúdinem fontis virtus tohoto pramene moc Ducha
Spíritus Sancti. Svatého.

Pak dýchá opětně třikrát na vodu na způsob řeckého písmene Ψ, které upomíná na kříž a Ukřížovaného. Tím se naznačuje společně působící moc Krista a Ducha Svatého. A pokračuje:

Totámque hujus aquæ Nechť oplodní celou
substántiam regenerándi podstatu této vody
fecúndet efféctu. obrozovací silou.

Vyjme opět paškál z vody:

Hic ómnium peccatórum má-
culæ delántur: hic natúra ad
imáginem tuam cóndita, et
ad honórem sui reformáta

učte všechny národy, křtíce je
ve jménu Otce i Syna i Ducha
Svatého.

Jelikož tato tvoje přikázání,
Bože všemohoucí, plníme,
milostivě nám přispěj,
dobrotivě nadchni.

Ty tuto pouhou vodu svými
ústy požehnej, aby kromě
přirozeného očišťování, které
tělům může při mytí zjedna-
ti, také očišťování duší
působila.

Zde nechť skvrny všech
hříchů jsou odstraněny, zde
nechť přirozenost, o obrazu
tvému stvořená a k původní

salutífero diluendi, operánte in eis Spíritu Sancto, perféctæ purgatiónis indulgéntiam consequántur.

Unde benedíco te, creatúra aquæ, per Deum † vivum, per Deum † verum, per Deum † sanctum: per Deum, qui te in princípíio verbo separávit ab árida: cujus Spíritus super te ferebátur.

Kněz rozděljuje rukou vodu a vylévá ji na čtyři strany světové, aby znázornil rozkaz Kristův: *Jděte do celého světa, učte všechny národy a křtěte je...*

Qui te paradísi fonte manáre fecit, et in quátuor flumínibus totam terram rigáre præcépít. Qui te in desérto amáram, suavitáte índita, fecit esse potábilem, et sitiénti pópulo de petra prodúxit. Beťnedíco te et per Jesum Christum, Fílum ejus únicum, Dóminum nostrum: qui te in Cana Galilææ signo admirábili sua poténtia convértit in vinum. Qui pédibus super te ambulávit: et a Joánnē in Jordáne in te baptizátus est. Qui te una cum ságuine de látere suo prodúxit: et discípulis suis jussit, ut credétes baptizaréntur in te, dicens: Ite, docé-

nou koupelí budou obmyti, působením Ducha Svatého v sobě dosáhli dokonalého očistění a odpuštění.

Proto tě žehnám, stvoření vody, skrze Boha † živého, skrze Boha † pravého, skrze Boha † svatého, skrze Boha, jenž tě na počátku oddělil slovem od souše, jehož Duch se nad tebou vznášel.

Jenž ti dal vyproudití z rajskeho pramene a kázal, abys čtyřmi řekami celou zemi svlažila. Jenž tebe hořkou nadal na poušti sladkostí, a tak pitnou učinil a žíznivému lidu ze skály vyvedl. Žehťnám tě i skrze Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž tě v Káni Galilejské zázračným znamením proměnil svou mocí ve víno. Jenž nohou svou po tobě kráčel a Janem v Jordáně v tobě pokřtěn byl. Jenž tě zároveň s krví z boku svého vypustil a učedníkům svým nařídil, aby věřící v tobě křtěni byli, řka: Jděte,

píciens Dóminus super castra Ægyptiórūm per colūmnam ignis et nubis, interfécit exércitum eórūm: et subvértit rotas cúrruum, ferebantúrque in profúndum. Dixérunt ergo Ægyptii: Fugiámus Israélem: Dóminum enim pugnat pro eis contra nos. Et ait Dóminus ad Móysen: Exténde manum tuam super mare, ut revertántur aquæ ad Ægyptios super currus et équites eórūm. Cumque extendísset Móyses manum contra mare, revérsus est primo dilúculo ad priórem locum: fugientibusque Ægyptiis occurérunt aquæ, et invólvit eos Dóminus in médiis flúctibus. Reversæque sunt aquæ, et operuérunt currus, et équites cuncti exércitus Pharaónis, qui sequétes ingrési fúerant mare: nec unus quidem superfuit ex eis. Filii autem Israel perrexérunt per médium sicci maris, et aquæ eis erant quasi pro muro a dextris et a sinístris: liberávitque Dóminus in die illa Israel de manu Ægyptiórūm. Et vidérunt Ægyptios mórtuos super littus maris, et manum magnam,

Hospodin ze sloupu ohně a oblaku pohledl na ležení Egyptanů a zničil jejich vojska; zřevracel kola vozů, takže se hluboko bořily. Pravili tedy Egyptané: Utečme před Israelem, neboť Hospodin bojuje za ně proti nám. I řekl Hospodin Mojžíšovi: Vztáhni svou ruku na moře, ať se vrátí vody na Egyptany, na vozy i na jezdce jejich. Když tedy vztáhl Mojžíš ruku proti moři, vrátilo se časně zrána na původní místo; když pak Egyptané prchali, vody jim zastoupily cestu; tak je Hospodin zatopil vlnami. Vrátily se tedy vody a přikryly vozy i jezdce všeho vojska faraonovo, kteří za Israelity byli vkročili do moře: ani jeden z nich nezůstal. Synové Israelovi však brali se prostředkem vysušeného moře a vody jim tvořili jako zeď po pravé i po levé straně. Tak vysvobodil Hospodin toho dne Israele z moci Egyptanů. A viděli mrtvé Egyptany na břehu mořském a mohutnou ruku, kterou byl Hospodin proti

quam exercúerat Dóminus contra eos: timúitque pópulus Dómino, et credidérunt Dómino et Móyses, servo ejus. Tunc cécinít Móyses et filii Israhel carmen hoc Dómino, et dixérunt:

CANTICUM (*Exodi 15, 1 et 2*) Cantémus Dómino: glorióse enim honorificátus est: equum et ascensórem projécit in mare: adjútor et protéctor factus est mihi in salútem. V. Hic Deus meus, et honorificábo eum: Deus patris mei, et exaltábo eum. V. Dóminus conterens bella: Dóminus nomen est illi.

Orémus. Flectámus génua. R. Leváte.

ORATIO - Deus, cujus antíqua mirácula étiam nostris sæculis coruscáre sentímus: dum, quod uni pópulo, a persecutióne Ægyptiaca liberándo, délixteræ tuæ poténtia contulísti, id in salútem géntium per aquam regeneratiónis operáris: præsta; ut in Abrahæ filios et in Israheliticam dignitátem, totiús mundi tránseat plenitúdo. Per Dóminum.

nim zasáhl: i bál se lid Hospodina a věril Hospodinu i Mojžíšovu, jeho služebníku. Tehdy zpíval Mojžíš a synové Israhelovi Hospodinu tuto píseň, pravíce:

KANTIKUM (*2. Mojž. 15, 1 a 2*) Pějme Hospodinu, neboť slavně projev il svou čest: koně a jezdce uvrhl do moře. Stal se mi pomocníkem a ochráncem k spáse. V. Tentof jest můj Bůh; chci jej ctíti. Boha otce mého budu chváliti. V. Bůh drtí války. Hospodin jest jméno jeho.

Modleme se. Skloňme kolena. R. Povstaňte.

MODLITBA - Bože, jehož v dávnou učiněné zázraky vidíme zářiti i za našich časů, čině to pro spásu pohanů vodou obrození, co jsi mocí pravice své učinil jednomu národu, osvobodiv jej od pronásledování egyptského, uděl, aby celý svět přešel mezi syny Abrahamovy a k israhelskému důstojenství. Skrze Pána našeho.

Kněz rozděljuje nyní rukou vodu v podobě kříže, aby tím naznačil, že s kříže roztekla se drahocenná krev do všech čtyř úhlů světa. Mocí kříže nabývá voda schopnosti sloužiti k obnově duší. Kněz pokračuje:

Qui hanc aquam, regenerándis homínibus præparátam, arcána sui núminis admixtióne fœcúndet: ut, sanctificatióne concépta, ab immaculáto divíni fontis útero, in novam renáta creatúram, progénies cælestis emérgat: Et quos aut sexus in córpo re aut ætas discérnit in témpore, omnes in unam páriat grátia mater infántiam. Procul ergo hinc, jubénte te, Dómine, omnis spíritus immúndus abscédat: procul tota nequítia diabólicæ fraudis absistat. Nihil hic loci hábeat contráriæ virtútis admixtio: non insidiándo circúmvolet: non laténdo subrépat: non inficiéndo corrúmpat.

Kněz dotýká se polochou rukou vody, aby jí svou kněžskou mocí posvětil a takřka pojal v držení, neboť jest teď určena jen pro svaté úkony.

Sit hæc sancta et innocens creatúra líbera ab omni impugnatóris incúrsu, et totiús nequítie purgáta discéssu. Sit fons vivus, aqua regénerans, unda purificans: ut omnes hoc lavacro

Jenž ať tuto vodu, pro obrození lidí připravenou, tajemným přimíšením svého Božství oplodní, aby posvěcením počato, z neposkvrněného lůna božského pramene jako nové stvoření zrozeno, nebeské potomstvo se vynořilo, a aby milost všecky, již se buď pohlavím liší tělesně nebo věkem časově, jako matka v jedno dětství zrodila. Necht' tedy daleko odtud, na tvůj rozkaz, Pane, všechen nečistý duch odejde, daleko odstoupí všechna ničemnost ďábelské šalby. Nic ať zde nemá vměšování nepřátelské moci; necht' zálučně neobchází, necht' skrytě se nevloudí, necht' nákazou neporuší.

Budiž toto svaté a nevinné stvoření prosto veškerého útoku nepřítel a očistěno vzdálením veškeré zloby. Budiž pramenem živým, vodou obrodnou, vlnou očištnou, aby všichni, kdož touto spás-

semper et ubique grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus: Qui invisíbili poténtia sacramentórum tuórum mirabiliter operáris effectum: Et licet nos tantis mystériis exsequéndis simus indígni: Tu tamen grátiae tuæ dona non déserens, étiam ad nostras preces aures tuæ pietátis inclínas. Deus, cujus Spíritus super aquas inter ipsa mundi primórdia ferebátur: ut jam tunc virtútem sanctificatiónis aquárum natúra concíperet. Deus, qui, nocéntis mundi crímina per aquas ábluens, regeneratiónis spéciem in ipsa dilúvii effusióne signásti: ut, unús ejusdémque eleménti mystério, et finis esset vítiis et orígo virtútibus. Réspice, Dómine, in faciém Ecclésiæ tuæ, et multíplica in ea regeneratiónes tuas, qui grátiae tuæ affluéntis ímpetu lætíficas civitatém tuam: fontémque baptísmatis áperis toto orbe terrárum géntibus innovándis: ut, tuæ majestátis império, sumat Unigéniti tui grátiam de Spíritu Sancto.

abychom ti vždy a všude děkovali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, jenž neviditelnou mocí způsobuješ záračně účinek svých svátostí. My jsme sice nehodni vykonávat taková vznešená tajemství, ty pak neodní máš darů své milosti, nýbrž nakláníš ucho své dobrotivosti k našim prosbám. Bože, jehož Duch se vznášel nad vodami při samém počátku světa, aby už tehdy přirozenost vody přijala moc posvěcení. Bože, jenž jsi zločiny hříšného světa vodou smyl a obraz znovuzrození již všeobecnou potopou označil, aby tajemstvím jednoho a téhož živlu zanikly neřesti a povstaly ctnosti. Pohleď, Pane, na tvář své Církve a zmnohonásob v ní své znovuzrození, jenžto mocným proudem své milosti město své občerstvuješ a pramen křestní na celém světě k obnově národů otvíráš, aby na rozkaz tvé velebnosti přijal milost Jednorozeného tvého z Duha Svatého.

LECTIO TERTIA

(*Isaíae 4, 2-6*)

Mravní neplodnost dcer Sionských představuje vyprahlost duší před křtem svatým. Teprve povoláním ke svatbě Beránkové (do Církve svaté) přináší plody svatosti.

In die illa erit germen Dómini in magnificéntia et glória, et fructus terræ sublímis, et exsultátio his, qui salváti fúerint de Israel. Et erit: Omnis, qui relictus fúerit in Sion et resíduus in Jerúsalem, sanctus vocábitur, omnis, qui scriptus est in vita in Jerúsalem. Si ab-lúerit Dóminus sordes filiárum Sion, et sánguinem Jerúsalem láverit de médio ejus, in spírítu judícii et spírítu ardóris. Et creábit Dóminus super omnem locum montis Sion, et ubi invocátus est, nubem per diem, et fumum et splendórem ignis flammántis in nocte: super omnem enim glóriam protéctio. Et tabernáculum erit in umbráculum díei ab æstu, et in securitátem et absconsiónem a túrbine et a plúvia.

CANTICUM (*Isaíae 5, 1 et 2*)

Vinea facta est diléctio in cornu, in loco úberi. V. Et maceriam circúmdedit, et circum-

TŘETÍ ČTENÍ

(*Isaíáš 4, 2-6*)

představuje vyprahlost duší před křtem svatým. Teprve povoláním ke svatbě Beránkové (do Církve svaté) přináší plody svatosti.

Tehdy bude výhonek Hospodinův na zvelebení a na slávu a plod země na povznesení a na radost těm, kdo zachováni budou z Israele. I stane se: Každý, kdo zbude na Sionu, kdo zůstane v Jerusalemě, svatým bude slout každý zapsaný k životu v Jerusalemě, až Pán smyje skvrny sionských dcer, až vyhladí krev z Jerusalema duchem soudu a duchem žáru, až nad každým místem sionské hory a kde je vzýván utvoří Hospodin oblak přes den a dým a blesk plápolajícího ohně v noci. Ano, bude ochranou nad veškerou slávou, bude stánkem, skýtajícím stín ve dne proti horku a bezpečně útočiště proti vichru a dešti.

KANTIKUM (*Isaíáš 5, 1 a 2*)

Vinice byla pro miláčka na pahrbku, na místě úrodném. V. Obklopil ji zdí a okopal,

fódit: et plantávit víneam Sorec, et ædificávit turrim in médio ejus. V. Et tórcular fódit in ea: vínea enim Dómini Sábaoth domus Israel est.

Orémus. Flectámus génua.
R. Leváte.

ORATIO – Deus, qui in ómnibus Ecclésiæ tuæ fíliis, sanctorum Prophetárum voce manifestásti, in omni loco dominatiónis tuæ, satórem et bonórum séminum, et electórum pálmítum esse cultórem: tríbue pópulis tuis, qui et vineárum apud te nómine censéntur et ségetum; ut, spinárum et tribulórum squalóre resecató, digna efficiántur fruge fœcúndi. Per Dóminum nostrum.

LECTIO QUARTA
(Deuter. 31, 22-30)

Církev svatá posledními slovy Mojžíšovými povzbuzuje novokřtěnce k zachování přikázání a velebení děl Božích.

In diébus illis: Scripsit Móyses cánticum, et dócuit fílios Israel. Præcepítque Dóminus Jósue, fílio Nun, et ait: Confortáre, et esto robústus: tu enim introdúces fílios Israel in

zasadil révu ze Soreku a zbudoval uprostřed ní věž. V. Také lis v ní vykopal. Jest to totiž vinice Pána zástupů, toho, jenž sluje dům Izraelův.

Modleme se. Skloňme kolena.
R. Povstaňte.

MODLITBA – Bože, jenž jsi ústy svatých Proroků zjevil všem dítkám své Církvě, že na všech místech svého panství jsi rozséváčem dobrých semen a pěstitelem vybraných rév vinných, uděl národům svým, kteří před tebou platí za vinice a osení pole, aby se po vymýcení nečistoty trní a hloží plodnými na dobré ovoce staly. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého.

ČTVRTÉ ČTENÍ
(5. Mojž. 31, 22-30)

V těch dnech Mojžíš napsal píseň a naučil ji syny Izraelovy. I nařídil Hospodin Josue, synu Numovu, a řekl: Buď zmužilý a statečný, neboť ty uvedeš syny

SVĚCENÍ KŘESTNÍ VODY (jen ve farních chrámech)

Zvyk světit křestní vodu právě v tento den se zachoval z prvních křesťanských dob, kdy se hlavně o Veliké noci katechumenům hromadně uděloval svatý křest. Není-li svěcení vody, pokračuje se rovnou obnovou křestních slibů (str. 29).

V. Dóminus vobíscum.
R. **Et cum spírítu tuo.**

Orémus: Omnípotens sempitérne Deus, adésto magnæ pietátis tuæ mystérii, adésto sacraméntis: et ad recreándos novos pópulos, quos tibi fons baptísmatis párturit, spírítum adoptiόνis emítte; ut, quod nostræ humilitátis geréndum est ministério, virtútis tuæ impleátur effectú. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spírítus Sancti Deus: V. Per ómnia sæcula sæculórum.

R. **Amen.**

V. Dóminus vobíscum.

R. **Et cum spírítu tuo.**

V. Sursum corda.

R. **Habémus ad Dóminum.**

V. Grátias agámus Dómino, Deo nostro.

R. **Dignum et justum est.**

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi

V. Pán s vámi.

R. I s duchem tvým.

Modleme se: Všemohoucí, věčný Bože, buď přítomen tajemstvím své velké lásky, buď přítomen svátostem; a k přetvoření nových národů, jež ti voda křestní rodí, ducha synovství sešli, by mocí tvé síly bylo vykonáno, co se má díti pokornou naší přísluhou. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije a kraluje v jednotě Ducha Svatého Bůh. V. Po všechny věky věků.

R. Amen.

V. Pán s vámi.

R. I s duchem tvým.

V. Vzhůru srdce.

R. Máme k Hospodinu.

V. Díky vzdejme Hospodinu, Bohu svému.

R. Hodno a spravedlivo jest.

Vskutku hodno jest a spravedlivo, slušno a spasitelné,

Sancte Andréa,
Sancte Joánnes,
Omnes sancti Apóstoli et
Evangelístæ,
Omnes sancti Discípuli
Dómini,
Sancte Stéphane,
Sancte Laurénti,
Sancte Vincénti,
Omnes sancti Mártyses,
Sancte Silvéster,
Sancte Gregóri,
Sancte Augustíne,
Omnes sancti Pontífices et
Confessóres,
Omnes sancti Doctóres,
Sancte Antóni,
Sancte Benedíte,
Sancte Domínice,
Sancte Francíscie,
Omnes sancti Sacerdótes et
Levítae,
Omnes sancti Mónachi et
Eremítæ,
Sancta Maríá Magdaléna,
Sancta Agatha,
Sancta Agnes,
Sancta Cæcília,
Sancta Anastásia,
Omnes Sanctæ Vírgines et
Víduæ,
Omnes Sancti et Sanctæ Dei,
intercedíte pro nobis.

Svatý Ondřeji,
Svatý Jene,
Všichni svatý Apoštolové a
Evangelisté,
Všichni svatí Učedníci
Páně,
Svatý Štěpáne,
Svatý Vavřínče,
Svatý Vincenci,
Všichni svatý Mučedníci,
Svatý Silvestře,
Svatý Řehoři,
Svatý Augustine,
Všichni svatí Biskupové a
Vyznavači,
Všichni svatí Učitelové,
Svatý Antoníne,
Svatý Benedikte,
Svatý Dominiku,
Svatý Františku,
Všichni svatí Kněží a
Levitě,
Všichni svatí Mnichové a
Poustevníci,
Svatá Maří Magdaleno,
Svatá Háto,
Svatá Anežko,
Svatá Cecilie,
Svatá Anastazie,
Všechny svaté Panny a
Vdovy,
Všichni Svatí a Svěťice Boží,
přimlouvejte se za nás.

terram, quam pollícitus sum,
et ego ero tecum. Postquam
ergo scripsit Móyses verba leg-
gis hujus in volúmine, atque
complévit: præcépit Levítis,
quí portábant arcam fœderis
Dómini, dicens: Tóllite lib-
rum istum, et pónite eum in
látere arcæ fœderis Dómini,
Dei vestri: ut sit ibi contra te
in testimónium. Ego enim sci-
o contentiónem tuam et cer-
vícem tuam duríssimam. Ad-
huc vivénte me et ingrediénte
vobiscum, semper contentiós-
e egístis contra Dóminum:
quanto magis, cum mórtuus
fúero? Congregáte ad me om-
nes majóres natu per tribus
vestras, atque doctóres, et lo-
quar audiéntibus eis sermón-
tes istos, et invocábo contra e-
os cælum et terram. Novi e-
nim, quod post mortem me-
am iníque agétis et declinábi-
tis cito de via, quam præcépi
vobis: et occúrent vobis mala
in extrémó témpore, quando
fecéritis malum in conspéctu
Dómini, ut irritétis eum per
ópera mánuum vestrárum.
Locútus est ergo Móyses, au-
diénte unívérso cœtu Israel,
verba cárminis hújus, et ad

Israelovy do země, kterou
jsem zaslíbil, a já budu
s tebou. Mojžíš tedy napsal
tento zákon do posledního
slova do knihy. A přikázal
Levitům, kteří nosili archu
úmluvy Hospodinovy:
Vezměte tu knihu a položte ji
na bok archy úmluvy
Hospodina, Boha vašeho, aby
tam byla na svědectví proti
tobě. Neboť já znám zpurnost
tvou a přetvrdou tvou šíji.
Dokud jsem byl ještě živ a
s vámi jsem táhl, ustavičně
jste zpurně se chovali proti
Hospodinu; čím víc, až
umru? Shromážděte ke mně
všecky starší kmenů vašich a
písaře: budu ukládat do jejich
sluchu tato slova a za svědky
proti nim vyzvat nebe i zemi.
Neboť vím, že po mé smrti
budete činit nešlechtně, že
brzy uchýlíte se s cesty,
kterou jsem vám vykázal; i
stihnou vás pohromy
v budoucnosti, když budete
činit, co je zlé před tváří
Hospodinovou, popouzejíce
ho díly rukou svých. Pronesl
tedy Mojžíš tuto píseň do
posledního slova před
veškerou obcí israelskou.

finem usque complévit.

CANTICUM (*Deut. 32, 1-4*)
Atténde, cælum, et loquar: et áudiat terra verba ex ore meo. V. Exspectétur sicut plúvia elóquium meum: et descéndant sicut ros verba mea. V. Sicut imber super gramen et sicut nix super fœnum: quia nomen Dómini invocábo. V. Date magnitúdinem Deo nostro: Deus, vera ópera ejus, et omnes viæ ejus judícia. V. Deus fidélis, in quo non est iníquitas: justus et sanctus Dóminus.

Orémus. Flectámus génua.
R. Leváte.

ORATIO - Deus, celsitúdo humílium et fortitúdo rectórum, qui per sanctum Móysen, púerum tuum, ita erudíre pópulum tuum sacri cárminis tui decantatióne voluísti, ut illa legis iterátio fieret étiam nostra diréctio: éxcita in omnem justificátarum géntium plenitúdinem poténtiam tuam, et da lætítiam, mitigándo terrórem: ut, ómnium peccátis tua remissióne delétis,

KANTIKUM (*5. Mojž. 32, 1-4*)
Popatřte, nebesa, mluvím. A země poslyš slova z úst mých. V. Jako na dešť nechť se čeká na mou řeč a jako rosa nechť sestoupí slova má. V. Jako prška na trávu a jako sníh na seno; neboť vzývat budu jméno Páně. V. Dejte velebnost Bohu našemu. Boží skutky jsou pravé a všechny jeho cesty spravedlivé. V. Bůh je věrný a není v něm hříchu. Spravedlivý a svatý jest Pán.

Modleme se. Skloňme kolena.
R. Povstaňte.

MODLITBA - Bože, povýšení pokorných a spravedlivých sílo, jenž jsi chtěl, aby lid tvůj svatým služebníkem tvým Mojžíšem pěním tvé svaté písně tak byl poučen, by opětování onoho zákona i nám dalo směrnicí, vzbud' nad veškerým množstvím ospravedlněných národů svou moc a konejše strach, dej radost, aby po zničení hříchů všech tvým odpuštěním to, co oz-

quod denuntiátum est in último, tránseat in salútem. Per Dóminum.

LITANIE - 1. ČÁST

Svatí si v pozemském životě udrželi posvěcující milost, a tak dosáhli světla věčné slávy. Svým příkladem a svou přímluvou u Boha nám pomáhají, aby se to podařilo i nám. O to je prosíme.

Kýrie, eléison.

Christe, eléison.

Kýrie, eléison.

Christe, audi nos.

Christe, exáudi nos.

Pater de cælis, Deus,
misérere nobis.

Fili, Redemptor mundi, Deus,

Spiritus Sancte, Deus,

Sancta Trínitas, unus Deus,

Sancta María, **ora pro nobis.**

Sancta Dei Génitrix,

Sancta Virgo Vírginum,

Sancte Míchaël,

Sancte Gábriel,

Sancte Ráphaël,

Omnes sancti Angeli et
Archángeli, **orate...**

Omnes sancti beatórum
Spirítuum órdines,

Sancte Joánnes Baptísta,

Sancte Joseph,

Omnes sancti Patriárchæ et
Phrophète,

Sancte Petre,

Sancte Paule,

námeno bylo ku pomstě, obrátilo se v spásu. Skrže Pána našeho Ježíše Krista.

Pane, smiluj se nad námi.

Kriste, smiluj se nad námi.

Pane, smiluj se nad námi.

Kriste, uslyš nás.

Kriste, vyslyš nás.

Otče s nebes, Bože, smiluj se nad námi.

Synu, Vykupiteli světa, Bože, Duše Svatý, Bože,

Svatá Trojice, jeden Bože,

Svatá Maria, oroduj za nás.

Svatá Boží Rodičko,

Svatá Panno Panen,

Svatý Michale,

Svatý Gabrieli,

Svatý Rafaeli,

Všichni svatí Andělé a
Archandělé, orodujte...

Všichni svatí blahoslavených
Duchů řádové,

Svatý Jene Křtíteli,

Svatý Josefe,

Všichni svatí Patriarchové a
Proroci,

Svatý Petře,

Svatý Pavle,